

syn til Aktionærernes Forskrivninger i et vist Forhold, f. Eks. indtil Halvdelen af Beløbet. Saaledes blev det vedtaget her for tre Aar siden. Af Hensyn til den fremrykkede Tid skal jeg innskænke mig til disse Bemærkninger og kun slutte med at udtale Haabet om, at Sagen maa blive undergivet en hurtig og velvillig Behandling, saaledes at vi forhaabentlig maa faa en Lov ud allerede i indeværende Samling om dette vigtige Emne.

Indenrigsministeren (*Enevold Sørensen*): Jeg skal af Hensyn til den fremrykkede Tid innskænke mig til nogle enkelte Bemærkninger, idet jeg forudskikker en Tak for den Modtagelse, som Lovforslaget har faaet af de ærede Medlemmer, der have haft Ordet. Jeg vil kun erindre om, at et Forslag, hvilende paa Koncessionsprincippet og paa en fortsat Kontrol fra Statens Side — men med al Frihed for de forskellige Selskaber til at røre sig, og med al Adgang for disse til at optage ny Ideer og Kombinationer paa Livsforsikringsområdet — to Gange har været i Skærsilden, eller rettere i to forskellige Skærsilde. Det har været til Behandling her i dette Ting, hvor de forskellige Interesser og de forskellige Synspunkter ere repræsenterede, og det har været til Forhandling i den skandinaviske Kommission, hvor saa vel Livsforsikringsteknikere, baade Videnskabsmænd og administrative Livsforsikringsteknikere som Jurister, havde Sæde. Begge Steder havde Lovforslaget den samme Skæbne. Ved Forhandlingernes Begyndelse og under Forhandlingernes Gang var der saa vel i Landstinget som ogsaa i den skandinaviske Kommission Tilhængere af Publicitetsprincippet, men baade i Landstingsudvalgets Betænkning og i den skandinaviske Kommissions Betænkning og i det af Kommissionen afgivne Forslag er der *enstemmig* Tilslutning til det Princip, hvorpaa nærværende Lovforslag hviler. Forhandlingernes Gang har saaledes begge Steder været den, at Publicitetssystemet ikke vandt en eneste Tilhænger og mistede dem, som det forud havde haft. Men medens det er gaaet saaledes med Forslaget bygget paa Koncessionsprincippet her i Tinget og i den skandinaviske Kommission, er der ganske vist samtidig sket en vis Frontforandring andetsteds, en Opmarsch til den modsatte Front. Det ærede 4de Medlem for 2den Kreds (P. G. C. Jensen) omtalte den Kritik, der er rettet mod Lovforslaget fra en stor Del Direktører for private Livsfors-

sikringsselskaber. Naar jeg betegner disse Direktørers Stilling som en Frontforandring, saa henviser jeg blandt andet til de Udtalelser, der fremkom, da den daværende Indenrigsminister, Gehejmeetsraad Bramsen, i sin Tid første Gang fremlagde dette Lovforslag, idet han omtalte det Samarbejde eller den Adgang til Samarbejde, som de forskellige Direktører havde haft med ham om Lovforslaget. Ikke blot ifølge disse Udtalelser, men efter forskellige andre Udtalelser, blandt andet fremkomne i Livsforsikringsselskabernes Organ „Assurandøren“, er det hævdet, at da Lovforslaget var under Udarbejdelse, var der kun enkelte, som vare mod dets Princip, nemlig Koncessionsprincippet, og som vare Tilhængere af Publicitetssystemet. Den fremkomne Kritik saa vel som det Udkast til et Lovforslag, som er tilsendt os, og som det ærede 4de Medlem for 2den Kreds har omtalt, viser imidlertid, at de paagældende nu staa paa det modsatte Standpunkt.

Her ønsker jeg dog at bemærke, at det selvfølgelig ikke er saaledes, at disse to Principper ere diametralt modsatte paa den Maade, at er det ene Princip hyldt, er nødvendigvis det andet sort, og er det ene Princip godt, maa nødvendigvis det andet være slet. Det, som det kommer an paa, er at tilvejebringe en Lovordning, som sikrer, at Selskaberne arbejde paa et forsvarligt Grundlag og efter sunde Forretningsprincipper. En saadan Lov kunde, mener jeg, meget vel bygges ogsaa paa Publicitetssystemet, men ganske vist saa i Forening med faste og i Loven en Gang for alle fastslaaede Normer for Virksomheden, altsaa Publicitetssystemet i Forening med Normativsystemet. Men hvad enten en Lov bygges paa det ene eller det andet Princip, saa maa selve Apparateret, hvis Loven skal gøre den tilsigtede Nytte og have den Virkning, som det er Meningen, at den skal have, noget nær i Virkeligheden blive det samme. I begge Tilfælde maatte der naturligvis være Ret for Raadet til at skride ind, naar det truer med at gaa galt, skride ind paa et Tidspunkt, hvor der endnu er Mulighed for at redde det mest mulige for de forsikringstegnede, og enten Forsikringsraadet approberer et nyt anmeldt Selskab og hele Planen for dets Indretning, eller den af de private Direktører foreslaaede Inspektør med hans Stab paaser, at denne Plan stemmer med de i Loven fastsatte Normer, kommer i det væsentlige ud paa et. Men det bør erindres af Tilhængerne af Publicitetssy-